

מיכל בת-אדם:

.. אני כל כך פוחדת מהכל!

נפגשתי עם מיכל בת-אדם, אחרי שראיתי את סיר-טה, על חבל דק, והערצתי את האומץ שלה לחשוף כך את חייה. כשפגשתי אותה לראיון ממושך וארוך, הסתבר לי שהגברת החושפת את הסודות הכי כמורסיים של חייה בסרטים שלה, אינה מוכנה לחשוף אפילו מעט בשיחה בארבע עיניים.

אני יכולה לתת פה הרבה דוגמות למה שהיא לא אמרה ולתשובות המתחמקות שנתנה. אך בתוך כל מה שלא אמרה, היא בכל-זאת אמרה משהו. שאלתי אותה:

● **האם "עץ חבז דק" הוא סיפור ביוגרפי רפי, האם את הידרה שבסרט?**

הסיפור של הסרט מבוסס על המון פרטים שאובים ממני. אנשים נורא רוצים שאני אהיה הגיבורה שלו. בסירטי רגעית, למשל, לאנשים היה נורא חשק שאני אגיד להם שהייתה לי הרפתקת-אהבים בשלושה. האמת היא שזה לא קרה לי אף פעם. אבל זה יכול היה לקרות. **לא ענית לי, האם הסרט הוא ביוגרפי?**

לא!

● **כמו הידרה בסרט, גם את התחנכת בקיבוץ מחוץ לבית ביהרד עם אחותך הגדולה, כמו האב בסרט, גם אביך היה צעיר, כמו האב בסרט, גם אמך היתה חזקה, ואת עדיין אור מרת שחשט אינו ביוגרפי?**

פרטים חיצוניים יש המון. לו היה לי חשק להביא, לא היתה לי בעיה. אנשים רוצים לחלוב ממני פרטים, ואם החיים הדימוניים שלי תוססים, ומה חשוב מה קרה לי באמת?

● **הסרט, בעיני לפחות, הוא החשפות מדהימה. האם את פותרת דרך הסרטים שלך את הבעיות המעיקות שלך, כאילו נפרדת מהבעיות כרגע שהן ידועות למד הציבור?**

אני לא מרגישה כאלו שלוקחים ממני חתיכת בשר וזה כואב לי. אם לזה את מתכוונת. הייתי שמחה להגיד לך שכן הוא, הייתי שמחה להגיד לך שהסרט דורש ממני כוחות, הייתי שמחה להגיד לך שהוא פותר לי בעיות. אבל לא. אני לא עושה סרטים בגלל הצורך להיפטר מבעיות. אם היו לי איזשהן בעיות, פתרתי אותן הרבה קודם. זו לא איוו תרפיה. אני פשוט אהבת לביים. זה מאוד מוצא-חן בעיני.

קשה לי לחיות בעולם הזה בלי לעשות משהו. אני נורא מפתחת מהכל. ולעשות סרט לוקח כל כך הרבה זמן. עד שאין זמן לפחד.

● **את אמא טובה?**

לא חושבת שיש לי חשק לדבר על זה. זה נראה לי כל כך ענק. שאני לא יכולה להשתלט על זה באיזו מישטט ולהגיד לך.

צדי צרפתי:

..להגיע לטלוויזיה דרך לוד!

צדי צרפתי הוא האיש האחראי, באופן ישיר וכמעט עצמאי, על שיר-השבוע ומופעי האמנים בתוכנית הטל-וויזיה שעה טובה. הוא האיש שמאחורי-הקלעים — האיש הדואג לכך שגלי עטרי תראה טוב, ששימי תבורי יהיה מה שהוא, שרבקה זוהר לא תעשה יותר מדי צחוק מעצמה ושחכם יהיה מרוצה. שאלתי אותו:

● **איך אתה מגדיר את תפקידך?**

באנגלית קוראים לזה במאי פלור, כלומר, במאי הנמצא בחוץ האולפן עצמו. בקרדיט נתתי לעצמי את התואר יועץ-אמנותי. אני בעצם אחראי לאיך שהאמנים נראים, לתאורה, להוראות, לצלמים.

למעשה, אני עושה עבודה של במאי טלוויזיה. אבל בארץ אין דבר כזה שני במאי טלוויזיה — אחד שישב בחדר הבקרה ואחד באולפן — או אני עושה בעצם עבודה בלתי-חוקית, כי איגוד הבמאים מתנגד לתפקיד במאי פלור.

● **אם כך, הבמאים המבוימים את "שעה טובה" אינם משתפים איתך פעולה?**

אם אני תופס איתם ראש, או הם משתפים. למשל, עם ראול יהואל ועם חגי מאוטנר אני בראש לא נורמלי, או הם הולכים יחד אתי. כשבא במאי אחר, אני עוזב את האולפן.

● **מדוע דעתך מתנגדים הבמאים לתת לך את התואר המגיע לך?**

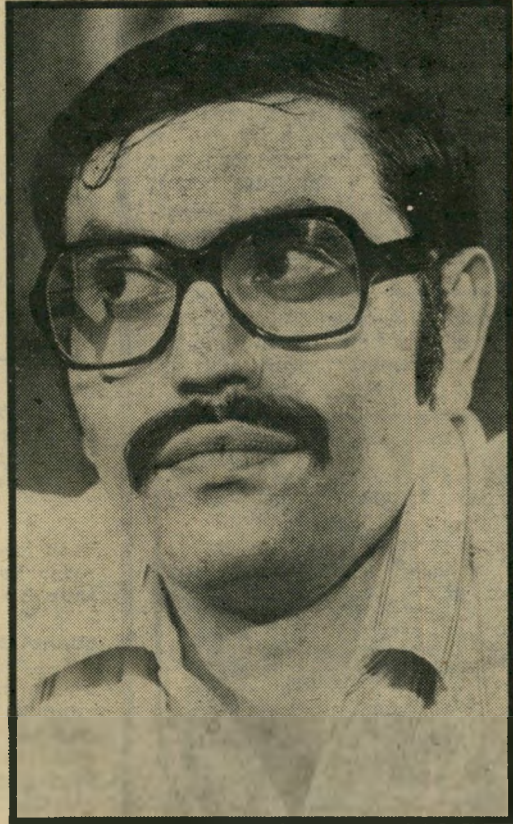
לא יודע. יש להם בטח סיבות. או הם קוראים לי במאי פיומונים, ואני עושה מה שאני רוצה. אחרי הכל עברתי קורס במאי טלוויזיה. הם לא יכולים להגיד לי שאני לא יודע מה אני עושה. למעשה, אני מכתוב לבמאי הטלוויזיה מה לעשות, כשזה נוגע כמוכרן לצד האמנותי. אני פשוט מביא לו הצעה, שהוא לא יכול לסרב לה.

● **אתה נשמע כועס.**

אני כועס. מרגיז אותי שהדרך הכי קצרה לטלוויזיה היא דרך לוד. זה מרתית אותי. לא רק לטלוויזיה. זה לכל מקום. אם הייתי גומר קורס במאים בבני-בסיס, היו נותנים לי בטוח לביים, אבל אני גמרתי קורס במאים בארץ, ואנחנו הרי לא מתייחסים ברצינות לעצמנו. **אתה מתכוון לכך שגם דרכם של האמנים נים לטלוויזיה קצרה יותר דרך לוד?**

ועוד איך. פגשתי השבוע איזה אמן שגר בחו"ל, בא לביקור בארץ, ורוצה שכל העם יראה אותו. את יודעת איך הוא מרר לי את החיים?

● **למה אותו אמן לא ורבקה זוהר כן?** היו שיקולים. חשבנו שהיא מספיק מוכרת ושמת-געגעים אליה. טעינו. רבקה זוהר היא הוכחה שאנחנו לא שירות פרסומת. היא הופיעה אצלנו וברחה מהארץ. אף אחד לא קנה כרטיסים להופעות שלה.

כוכבי שמש:

..ללמוד איך פועלת מחתרת!

נפגשתי את איש הפנתרים השחורים, כוכבי שמש, בבית-האמנים בירושלים. שם, על כוס תה עם נענע ולחם עם זעתר, הוא סיפר לי שהוא חזר מסיור מדליק בדרום-אמריקה.

● **חשבת לעצמי: אקפולקו, איפה הבן-אדם הטי תובב לו בארצות דרום-אמריקה השסועות, ממחלת המחתרת, וחזר עם זקן סטייל צ'ה גאוורה.**

● **ספר לי על ביקורך באל סאלוואדור.**

על כל מטר יש חייל. את הולכת ברחוב, אסור לעצור, צריך כל הזמן לנוע, אם מישהו נעצר הוא מסכן את חייו.

● **מה עשית שם?**

הגעתי לבית-מלון, ונפגשתי בחבר מחתרת אחד, אולטרא שמאלי, שהכרתי בארץ. הוא אמר לי: בוא תראה איך עובדים פה. יצאתי איתם ללילה אחד, כדי לראות איך מדביקים כרוזים. מה את יודעת, כמו שפעם המחתרת בארץ היתה מדביקה. פיתאום פתחו עלינו באש ונאלצנו לברוח משם.

● **הא פחדת?**

אריה. מה זה פחדתי? פחד אימים, ממש שישקשתי במיכנסיים.

● **למה הפתכנת?**

סתם. רציתי לראות מה זה באמת פעולת מחתרת.

● **יש לך תוכניות לעתיד?**

רציתי לראות איך באמת מתמודדים בתנאי לחץ חזקים. עשיתי אותו דבר בפאריס. אחרי שרצחו את באדר בגרמניה, אירגנו ארגוני האולטרא שמאל הדבקת מודעות נגד הרצח. המודעות קראו להפגנה שהתקיימה למחרת היום, נטלתי בוח חלק.

● **מתוך הזדהות עם באדר מיינחוף?**

לא. בשביל ללמוד.